

gre odpirat omaro. Takrat pa tat smukne tiho kakor miš pod postelj. Policaj brska po omari. Nič. Še žepe je pretipal. Ni, pa ga ni!

»V tej sobi ga ni,« je vzkliknil novodošlim policajem. Ze se odpravljajo, da ga iščejo drugod. Kar vstane ata Zaplata in s prstom pokaže pod postelj:

»Pod posteljo se je skrila. Tam je!« Dvakrat se je na ves glas zadržal ata Zaplata. Ali presneti policaji, ali so gluhi, kali? Niti pogledali ga niso, kakor da je ata Zaplata kakšna ničla, a ne župan. Za malo se mu je zdelo.

»No, potlej ga pa iščite tam, kjer ga ni, tepci, se je razhudil ata Zaplata in sedel nazaj. Stoli pa v kinu niso bili takšni, kakršne je imel ata Zaplata doma in jih je bil vajen. Medtem ko je vstal, se je dvignil vzklopni sedež in sedaj je ata Zaplata sedel v prazno in na tla. Se je hitro pobral:

»Poznam tako reč, kako se stol izpodmakne. Ampak z mano se ne boš šalil!« Z bliskom v očeh je pogledal ata Zaplata nazaj, kdo da mu je izpodnesel stol. Za njim je sedel profesor Glista in pazno sledil do-

godkom na platnu. Za nemirnega Zaplatarja se še zmenil ni.

»Le ne drži se tako nedolžno kakor sveta Cecilija«, je pričel ata Zaplata, »suhač škricasti! Jaz ti bom že pokazal, kaj se pravi stole izpodmikati. Tu imaš, predrzneš!« mu je zdajci prisolil gorko zaušnico, da je kar zapelo. Glista je zakrilil in zavpil kakor piščanec, če ga zgrabi jastreb. V dvorani je nenkrat zašumelo kakor v panju. Nihče ni več gledal na platno in namah je bila dvorana zopet razsvetljena. Zdaj je občinstvo videlo zanimiv prizor: ata Zaplata je stal kakor Mojzes na gori Sinaj, rdeč in jezen ko kuhan rak, profesor Glista pa se je zvijal in prijemal za oteklo glavo ter zraven vpil, kakor da bi mu drli kožo.

Šele policija, ki pa sedaj ni bila tako gluha kakor ona na platnu, je napravila red in je bil konec tak, da je moral ata Zaplata pošteno plačati profesorju Glisti za oteklo glavo in še mastno globo za kalenje miru. To ga je tako prijelo, da je sklenil — v kino ne pojde nikdar več. Tudi na prihodnji seji je bil o vsem lepo tiho. Zbogom sta šla vstopnina in golaš...

Amerikanska mesta

V Ameriki, kjer je v tako kratkem času nastalo toliko novih velikih in majhnih mest, je bilo zelo težko tem mestom izbrati primerna, lepo doneča imena. Amerikanci pa so si pomagali z zelo čudnimi domisleki iz te zadrege. Evo nekoliko zgledov!

Dve mesteci, o katerih pa danes ni več sluha ne duha, sta se imenovali: »Hat off« (izg.: het of), kar pomeni po naše »Klobuk doli« in drugo »Kiss me« (izg.: kis mi) po naše »Poljubi me«. Mesto »Goodnight« (izg.: gudnajt) pomeni v slovenščini »Lahko noč« in stoji še danes v državi Kolorado. Po grški abecedi so imenovana me-

sta »Alfa«, »Pi«, »Zeta« in »Ipsilon«, celo mesto »Abc« leži nekje v Ameriki.

Tudi iz bajeslovja so si Amerikanci izposodili imena: Diana, Vulkan, Jupiter, Izis in Odin. Latinsko besedo »Miles« (vojak) pa najdemo v istoimenskem mestu v pokrajini Montana. Neko mesto v Virginiji se imenuje Prosperity (Blagostanje), drugo zopet Komfort (Udobje).

Tudi po pesnikih, učenjkih, filozofih, umetnikih in državnih so pred pričetkom 20. stoletja imenovali mesta, ki so danes že večidel na novo krščena. Amerikanci so šli celo tako daleč, da so nadevali ameriškimi krajem imena evropskih mest; tako najdemo tam Paris, Berlin, Hamburg, London, Romo, Moskvo, Sirakuze in še druga staroslavna mesta.